

Η προϊστορία των

containers

Στην εποχή του Στράβωνα υπήρχαν «μυριαγωγά» ή «μυριοφόρα» πλοία που μπορούσαν να μεταφέρουν έως και δέκα χιλιάδες αμφορείς και που το μέγεθός τους δινόταν με τη δυνατότητα του αριθμού μεταφοράς σε αμφορείς. Είναι να θαυμάζει κανένας πώς σήμερα, ύστερα από τόσες χιλιάδες χρόνια, τα πλοία μεταφοράς κοντέινερ, όπως εκείνοι οι αρχαίοι συνάδελφοί τους, μετρούνται σε TEU (twenty feet equivalent unit), δηλαδή τον αριθμό των κοντέινερων είκοσι ποδών που μπορούν να φορτώσουν

Γενικά πιστεύεται πως το πιο παλιό κείμενο σχετικά με τη μεταφορά αγαθών πάνω στο νερό παρουσιάζεται στο έπος του Γίλγαμές. Φαίνεται πως το έπος καταγράφηκε τους πρώτους αιώνες της 2ης χιλιετίας π.Χ. η σύνθεσή του όμως χρονικά μεταφέρεται πολύ πιο πίσω και συγκεκριμένα στην 3η χιλιετία. Είναι γραμμένο σε πήλινες πινακίδες σε σφηνοειδή γραφή που ανακάλυψαν αρχαιολόγοι στα ερείπια της Νινευή, την πρωτεύουσα της

Ασσυρίας. Εντούτοις ο περισσότερο κόσμος γνωρίζει την περιγραφή της Κιβωτού από την Παλαιά Διαθήκη, η οποία φαίνεται να είναι το ίδιο έπος όπου όμως ο κεντρικός ήρωας Γίλγαμές αντικαταστάθηκε από τον Νώε. Όπως και να 'χει, η φόρτωση ζώων σε μια πλωτή κατασκευή προκειμένου να διασωθούν τα είδη του ζωικού βασιλείου φαίνεται να είναι η πρώτη αξιοσημείωτη περίπτωση μεταφοράς φορτίων πάνω στο νερό. Παρόλο που υπήρξαν πολλοί κατακλυσμοί στην προϊστορική Μεσοποταμία, και οι αρχαιολόγοι

τοποθετούν τον Κατακλυσμό μεταξύ του 4.000 και του 3.000 π.Χ., δεν υπάρχει αμφιβολία πως χιλιάδες χρόνια πριν ο άνθρωπος χρησιμοποίησε σχεδίες, δεμάτια από καλάμια, φουσκωμένα ασκία και πρωτόγονες πλωτές συσκευές τόσο προκειμένου να κινηθεί αυτός όσο και να μεταφέρει διάφορα αγαθά πάνω σε ποτάμια, λίμνες ή τέλματα στην αρχή και αργότερα στις θαλασσινές ακτές. Καθώς ο χρόνος λίγο μετρούσε για τον προϊστορικό άνθρωπο, το νερό αποτελούσε ένα ευκολότερο μέσο μεταφοράς βαριών φορτίων, που θα έπρεπε άλλως να με-

ταφερθούν σε μακρινές αποστάσεις στους ώμους ανθρώπων ή εξημερωμένων ζώων. Επίσης θα πρέπει να σκεφτούμε και τους κινδύνους που αποφεύγονταν στις μεταφορές με το νερό, που ήταν πολύ μικρότεροι από εκείνους που μπορούσε να συναντήσει κανένας στους χερσαίους δρόμους.

Παρ' όλα αυτά, ένα εμπορικό ταξίδι στο νερό, ακόμα και στα πιο πρόσφατα βιβλικά χρόνια, ήταν μια άβολη και επικίνδυνη επιχείρηση. Δεν υπήρχαν καμπίνες στα πλοία. Ο έμπορος και οι άνθρωποί του κοιμού-

ταν όπου μπορούσαν, ανάμεσα σε δέματα και τσουβάλια, και έπρεπε να φροντίζουν οι ίδιοι για την τροφή τους και το νερό. Ο έμπορος ενεργούσε ο ίδιος σαν «Lloyd's», και έπρεπε να χρησιμοποιήσει τη δική του οξείνοια για να

Ο βασιλιάς της Κυρήνης επιβλέπει το ζύγισμα, τη συσκευασία και την αποθήκευση σίλφιου, που χρησιμοποιεί ως φάρμακο και άρτημα φαγητών

διαλέξει ένα καλοτάξιδο, γερό και καλά εξοπλισμένο πλοίο. Συχνά η ζωή του αλλά και η ελευθερία του εξαρτιόνταν από την επιλογή αυτή. Οι προσευχές και οι προσφορές του στους θεούς αποτελούσαν άλλωστε τα μοναδικά ασφάλι-

στρά του. Μερικές άγκυρες που έχουν ανασυρθεί από τους βυθούς έχουν αφιερωματικές επιγραφές σε θεούς ή ιερά σύμβολα. Τα μικρά ανοιχτά πλεούμενα, που κινούνταν με κουπιά και όταν βοηθούσε ο άνεμος από ένα τετράγωνο πανί, ταξίδευαν μόνο το καλοκαίρι και την ημέρα. Ταξίδευαν από κάβο σε κάβο, καθώς το πλήρωμα δεν ήθελε να χάνει την όψη της στε-